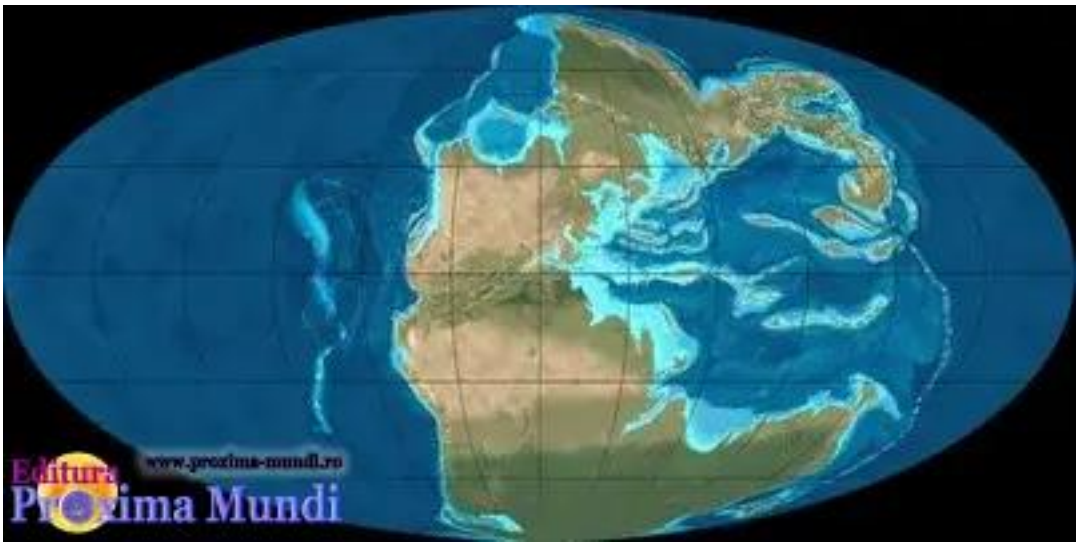

Fondatorii

Pământul a fost creat de Mama Divină în urmă cu aproximativ 4,5 miliarde de ani, dar prima formă de viață a apărut pe suprafața sa abia în urmă cu aproximativ un miliard de ani. Imediat după începutul timpului, unele aspecte ale lui Dumnezeu s-au divizat, formând un grup de suflete, numite Cei Eterni. Unul dintre Cei Eterni a stabilit Soarele Central al galaxiei Calea Lactee, în timp ce altul a început într-un roi de stele cunoscut în prezent sub numele de Pleiade. Acest mare suflet s-a divizat apoi în suflete mai mici, numite Fondatori. Fondatorii sunt ființe din dimensiunea a 12-a ce au evoluat înapoi în Dumnezeu, în același timp păstrându-și individualitatea și rămânând neafiliați cu ierarhia spirituală a multor sisteme planetare. Aceste ființe mărețe călătoresc prin univers folosind conștiința pură ca vehicul. Ele nu au limite; pot să ia orice formă aleg și să intre în orice dimensiune doresc, oricând. Pot călători înainte și înapoi în timp.

Fondatorii au creat o planetă paradisiacă în sistemul stelar Vega și au numit-o Lira. Acesta era un loc special în care puteau merge și experimenta forma. A fost Grădina Edenului inițială, cu mult înainte de Edenul de pe Pământ. Cosmologia din prezent consideră Lira originea formei umane. Contrar gândirii conștiinței de masă, forma umană nu își are originea pe Pământ; ea își are originea în constelația Lira și a fost reintrodusă pe Pământ prin inginerie genetică (un proces care este explicat parțial în continuare) la multe milioane de ani după aceea.

Pleiadienii care au sădit viața pe Pământ erau urmașii acestei rase lirane străvechi din Creația Originară. Sistemul stelar Lira vibra la densitatea a 12-a, care se află în tărâmurile lui Dumnezeu-Sursa. Atunci când Dumnezeu-Sursa s-a hotărât să experimenteze dualitatea, din Dumnezeu-Sursa a apărut această lume lirană și sufletele prezente în ea, coborând în vibrație cu 5 nivele, până la densitatea a 7-a.

Dintr-un punct de vedere științific, una din stelele din sistemul stelar liran a devenit

Phoca PDF

supernovă în urmă cu aproximativ 1 miliard de ani, forțându-i pe lirani să migreze. Unii dintre lirani și-au stabilit domiciliul în Pleiade și au început să evolueze acolo într-o lume de densitatea a 7-a. În cele din urmă, acești pleiadieni au proiectat viața de pe Pământ. De atunci, multe dintre aceste ființe au evoluat înapoi până la densitatea a 12-a, dar sunt încă implicate în experimentul de pe Pământ. Printre urmașii rasei lirane se numără veganii și siriusienii, despre care vom discuta mai târziu.

Marele Experiment

În urmă cu aproximativ 900 de milioane de ani, pleiadienii au început să terraformeze Pământul prin crearea de forme de viață pe bază de carbon și siliciu pe suprafața planetei. Înainte de a continua cu istoria Pământului, aș dori să fac o digresiune și să explic cum este creată viața.

Tot ce înseamnă viață fizică este creată dintr-un tipar eteric – un model geometric codat, format din inteligență superioară și coborât treptat în vibrație până când poate fi contopit în formatul molecular ARN/ADN. Molecula proteinei seamănă foarte mult cu un computer organic; tiparul eteric este de fapt programul computerului.

Programul este adus din starea de conștiință pură în starea subatomică și, în final, în cea atomică. Conștiința pură poate fi asemănată cu biții unui program de computer (elementele de construcție ale programului). Nivelul subatomic al creației este analog cu programul scris în cod-mașină, iar nivelul atomic ar putea reprezenta un limbaj de nivel mai înalt, cum ar fi BASIC sau C++.

Toate programele de menținere a vieții își au originea în Mintea Universală – complexul vast de inteligență ce reprezintă mintea lui Dumnezeu. În cadrul acestui câmp de inteligență se află înregistrările akashice, care sunt foarte asemănătoare dispozitivelor de stocare de date, cu excepția faptului că ele sunt în realitate câmpuri de energie menținute la locul lor de continuumul temporal. Pe măsură ce evoluția avansează de-a lungul liniei temporale, ea lasă o încărcătură electrică în substanța eterică, la fel cum un neutrino lasă o urmă de-a lungul unei capsule Petri, sau la fel cum un electron lasă o urmă pe un osciloscop. În timp ce urma, sau întipărirea este numai o înregistrare a unui eveniment real, mediul akashic creează o imagine holografică a evenimentului. Această imagine poate fi apoi re-trăită ca un fel de „realitate virtuală”, pur și simplu prin acordarea la acel loc particular de pe linia temporală.

Aceasta seamănă cu a urmări un film 3D al unor evenimente din trecut, nu numai vizual, ci însoțit și de senzații fizice și emoționale. În esență, așa își amintesc oamenii experiențele din viețile trecute. Akasha personală a fiecărui om este conținută în câmpul auric al corpului său eteric de lumină de densitatea a 5-a. Creierul este doar un receptor al impulsurilor câmpului EM ce emană din aură.

Phoca PDF

Amintirile din viața prezentă a sufletului sunt stocate și în celulele corpului fizic. Este posibil să aduci amintiri din viețile anterioare, din corpul eteric, în celulele corpului fizic și, astfel, să trăiești în corpul actual un eveniment traumatizant dintr-o viață anterioară.

Această explicație foarte detaliată asupra tiparului vieții are rolul, pur și simplu, să ilustreze faptul că viața nu a fost un accident brusc sau un eveniment ce a dat roade „din prima”, care să fi apărut întâmplător, ci, mai curând, un eveniment pre-conceput, pre-programat ce mai târziu poate fi reprogramat și modificat prin oricâte permutații, fiecare dintre acestea putând fi experimentată multidimensional, ori de câte ori dorește experimentatorul.

Dintr-o perspectivă extraterestră, Pământul a reprezentat o mare oportunitate pentru pleiadieni. Linia temporală a Pământului era întinsă înaintea minții din dimensiunile mai înalte, reprezentând nenumărate posibilități de evoluție. Dacă ești familiarizat/ă cât de cât cu programarea computerelor, știi că poți rula un program de câte ori dorești, obținând același rezultat de fiecare dată. Totuși, dacă schimbi o singură linie de cod, întregul program se schimbă. Pleiadienii erau mari experimentatori atunci când au pus la cale evoluția Pământului. Ei au introdus un tipar, iar dacă forma de viață ce apărea nu îndeplinea cerințele lor, ei înregistrau rezultatele în akasha, într-un segment individual al liniei temporale, iar apoi permutau tiparul și încercau din nou.

Timp de aproape 800 de milioane de ani, Pământul a fost un laborator gigantic pentru dezvoltarea unor forme de viață exotice și impredictibile, din care majoritatea nu se mai află astăzi pe Pământ. O astfel de formă -dinozaurii- a rămas pe Pământ timp de milioane de ani.

Apoi, aproximativ cu 10 milioane de ani în urmă, pleiadienii înșiși s-au hotărât să coboare pe Pământ și să simtă la propriu rezultatele muncii lor. Deși pleiadienii programaseră și terraformaseră cu meticulozitate un umanoid în care să se încarneze, ei nu erau pregătiți pentru experiența pe care au avut-o. Fiind de densitatea a 7-a, ei nu îmbrăcaseră niciodată o formă fizică. Cea mai bună aproximare a formei pe care o avuseseră înainte este aceea de sfere de lumină alb-albastră, asemănătoare chiar cu stelele.

Ei încercaseră să fabrice corpuri și să aterizeze direct pe Pământ de multe ori, dar intensitatea câmpului magnetic făcea foarte dificilă rămânerea pe suprafața planetei mai mult de câteva zile, întrucât corpurile fabricate sufereau schimbări nedorite. Prin urmare, ei au pregătit pe Pământ forme biologice umanoide evoluate și au infuzat aceste forme cu fragmente din esența lor, folosind procesul încarnării, în timp ce restul esenței lor (99%) rămânea în tărâmurile mai înalte.

În ciuda scăderii masive în vibrație, pleiadienii care se încarnau pe Pământ în urmă cu 10 milioane de ani au creat un paradis. A fost un paradis cel puțin după standardele de azi. Densitatea Pământului era cu 4 octave mai coborâtă decât lumea lor pleiadiană. Atunci când coborârea în formă a fost deplină, ei au început să

Phoca PDF

își piardă conștiența conștientă pe care și-o proiectaseră în fragmente minuscule de esență sufletească ce erau înglobate în corpurile umanoide și, drept rezultat, au fost cuprinși de o amnezie adâncă. Ei au uitat de suprasufletele imense din ceruri. Și-au pierdut multe dintre capacitățile intuitive și psihice. Treptat, au fost prinși în mrejele câmpului energetic al Pământului și s-au simțit prizonieri în formele lor umanoide.

Ei s-au împerecheat, iar urmașii lor au devenit poarta de intrare pentru alte suflete din tărâmurile mai înalte. Unele dintre aceste încarnări s-au făcut în mod conștient, prin punerea de acord a părinților cu sufletele ce se încarnau, iar altele nu s-au făcut în mod conștient, din cauza densității mari a câmpului magnetic al Pământului. Încarnările inconștiente au adus pe Pământ suflete ce nu aveau înțelegerea și echilibrul necesare pentru a crește și evolua în mod pașnic. Prin urmare, conștiința sufletelor de pe Pământ a continuat să scadă în vibrație.

Pleiadienii de pe Pământ erau o rasă blândă, feminină, care și-a creat legături puternice cu natura feminină a Mamei Terra. Pe măsură ce au coborât în vibrație, ei au început să atragă energii ce nu erau în armonie cu originile lor. În plus față de încarnările inconștiente, Pământul a început să fie remarcat de rase războinice din alte sisteme stelare. Unele dintre aceste rase vibrau deja la o frecvență suficient de joasă, încât să aterizeze direct pe Pământ și să se amestece cu pleiadienii. Destul de curând, Pământul a devenit un creuzet pentru suflete de la toate nivelele Creației, unele foarte evoluate, iar altele nu. Ei bine, după cum probabil deja știi, în cele din urmă au izbucnit dispute și conflicte, iar tânăra civilizație a fost nimicită și împrăștiată pe suprafața Pământului. Astfel a început ridicarea și căderea a 16 civilizații diferite în următorii 10 milioane de ani, printre care se numără patru majore, cunoscute sub denumirile *Pangeea*, *Lemuria*, *Atlantida* și cea din prezent.

Civilizația de azi de pe Pământ este alcătuită din multe rase de ființe, întrețesute prin încrucișare și experimentare genetică. Rasa nativă a Pământului (cei ce au descins din pleiadienii originari) se numește rasa adamică. Acestea sunt sufletele ce au decis că această planetă este sfera lor primară de evoluție, și ale căror rădăcini genetice provin de la primele încarnări ale sufletelor aici. Cu alte cuvinte, Pământul este planeta lor „de domiciliu”.

Povestea cu Adam și Eva din Geneză este în foarte mare măsură simbolică, deși dinamica acesteia fusese pusă în scenă pe Lira în urmă cu 1 miliard de ani; în Pleiade – în urmă cu 100 de milioane de ani; și pe Pământ – în urmă cu 10 milioane de ani. Adam îl reprezenta de fapt pe Tatăl Ceresc, iar Eva – pe Mama Divină. Grădina reprezenta starea lor de conștiință dinaintea separării, iar copacul cunoașterii binelui și răului reprezenta lumea dualității în care se încarnau. Odată ce aspectele masculin și feminin ale lui Dumnezeu au coborât în dualitate, ele și-au uitat adevărata origine și au devenit fascinate, hipnotizate și atașate de densitățile mai joase.

Traducere: George Acu

Phoca PDF

Sursa articolului: Capitolul 13 al cărții „Viața la frontiera cunoașterii” - Ediția a 2-a, de Sal Rachele - Editura Proxima Mundi, 2018
Sursa imaginii: mapsontheweb.zoom-maps.com/post/58794173960/paleogeographic-reconstruction-of-pangea-during

Acest articol poate fi distribuit cu condiția să se păstreze nota de la sfârșit și un link vizibil spre această pagină - https://www.proxima-mundi.ro/articole/istoria-reala-a-pamantului